

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Petra Pospíšila a soudců Zuzany Bystřické a Mariana Kokeše ve věci

žalobce: **BEKO SPÓLKA AKCYJNA**, reg. č. 013222874
sídlem Ul. Puławska 366, 02-819 Varšava, Polská republika
zastoupený advokátkou Mgr. Jitkou Linhartovou
sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v šetření na místě v obchodních prostorách žalobce provedeném v rámci předběžného šetření na základě pověření ze dne 28. 3. 2023, č. j. ÚOHS-12302/2023/870, sp. zn. ÚOHS-P0783/2022/KD, a v zadržování kopií záznamů zajištěných v průběhu tohoto šetření na místě

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Na základě pověření ze dne 28. 3. 2023, č. j. ÚOHS-12302/2023/870, sp. zn. ÚOHS-P0783/2022/KD, provedl žalovaný ve dnech 29. 3. a 30. 3. 2023 šetření na místě

v obchodních prostorách žalobce – v sídle odštěpného závodu BEKO SPÓLKA AKCYJNA, organizační složka, na adrese Bucharova 1423/6, 158 00 Praha – podle § 21f ve spojení s § 20 odst. 1 písm. a), odst. 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 28. 7. 2023. Dle pověření bylo místní šetření provedeno za účelem prověření možného porušení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže a/nebo čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, které žalovaný spatřoval „*v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej sjednávaných mezi soutěžitelem BEKO a jeho odběrateli, přičemž zbožím tvořícím předmět uvedených dohod jsou elektrospotřebiče značky Beko (dále též „dotčené zboží“).*“ Podle pověření mohly být tyto zakázané dohody uzavírány nejméně od roku 2016 do současnosti. Cílem a výsledkem tohoto jednání přitom mohlo být narušení hospodářské soutěže v oblasti prodeje a distribuce dotčeného zboží. Z blíže popsanych indicíí a shromážděných podkladů dle žalovaného vyplynulo důvodné podezření, že žalobce („soutěžitel BEKO“) prostřednictvím své české organizační složky („BEKO OS“). „*se svými odběrateli v České republice sjednává dohody o určení cen dotčeného zboží pro jeho další prodej*“.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Proti provedení místního šetření podal žalobce zásahovou žalobu. Nezákonnost zásahu spatřoval a) v požadavku žalovaného zpřístupnit účty nezávislých podnikatelských subjektů, b) v nedostatku podkladů ve správním spise žalovaného, které by odůvodnily nutnost provedení místního šetření, c) v nesprávném postupu při vyhodnocování dokumentů jako tzv. předmětů na očích, d) v nezákonném rozšíření klíčových slov a předmětu místního šetření, e) v nepřiměřeném zatížení žalobce prodlužováním místního šetření, f) v překročení pravomocí žalovaného v rámci komunikace se žalobcem a chybné protokolaci, a g) v chybějící identifikaci osoby podepisující pověření.
3. Žalobce nejprve zdůraznil striktní požadavek na zachování přiměřenosti zásahu šetření ve vztahu k legitimnímu cíli, jenž je zásahem sledován [viz např. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva („ESLP“) ze dne 2. 10. 2014, č. 97/11, *DELTA PEKÁRNY*].
4. První žalobcová námitka směřovala proti postupu žalovaného, který požadoval *zpřístupnění e-mailových schránek externích obchodních partnerů*. Tento požadavek žalobce nejprve odmítl s vysvětlením, že pověření se na prošetření těchto osob nevztahuje vzhledem k tomu, že tyto subjekty mají odlišné IČO, nejedná se o další obchodní prostory žalobce, externí obchodníci jsou nezávislí soutěžitelé a mají navíc omezený přístup do interních systémů Beko. S žalobcem spolupracují na základě příkazních smluv. Žalovaný překročil své pravomoci vymezené v pověření, neboť neměl právo žádat o přístup k e-mailovým účtům externích obchodních partnerů, a to navíc pod pohrůžkou uložení pokuty žalobci. V pověření nebyla o prošetření těchto obchodníků ani zmínka, jsou nezávislými podnikatelskými subjekty a žalovaný, pokud si vyžádal přístup do jejich vlastních počítačů, nezákonně rozšířil předmět pověření na další subjekty a informace. Žalobce by nadto ani nebyl schopen tyto externí partnery k součinnosti donutit.
5. Žádost o umožnění přístupu do e-mailových schránek obchodních partnerů za jejich nepřítomnosti představovala zcela nepřiměřený požadavek, který byl rovněž v rozporu se zásadou zákazu sebeobviňování, neboť byla vynucována participace na místním šetření, a to navíc od jiného než šetřeného subjektu. Žalovaný poté na kontrolu e-mailové schránky pana

H. navíc rezignoval. Veškeré účty zabavené žalovaným označené jako G1, G2 a G3 tak spadají mimo pověření a žalovaný nezákonně tyto dokumenty zadržuje.

6. Žalobce dále namítl, že místní šetření bylo *nezákonnou rybářskou výpravou, neboť pro jeho provedení není ve spisu dostatek podkladů*. Místnímu šetření nepředcházelo dostatečné předběžné šetření žalovaného. Při samotném šetření pak žalovaný používal příliš obecná klíčová slova. Ve správním spise není obsažen žádný důkaz ani důvodné podezření o tom, že by žalobce nastavoval ceny svých produktů pro další prodej. Úřední záznam o vložení do spisu ze dne 27. 3. 2023 byl sepsán pouhé dva dny před provedením místního šetření. Žalovaný neměl podezření na konkrétní jednání či osoby, o čemž vypovídají klíčová slova, která se vztahují k příliš obecným pojmům soutěžního práva. Co se týče předběžného šetření, ani jeden z dotazovaných subjektů svá tvrzení nepotvrdil důkazy. Podnět podatele e-shopu s elektrospotřebiči Elektroobchudek.cz poukazoval na stanovování a vynucování cen ze strany velkých obchodů, avšak nejmenoval přímo žalobce. Žádná z e-mailových komunikací, které byly přílohou zmíněného podnětu, neobsahuje přímou komunikaci mezi žalobcem a jeho odběratelem. V rámci sektorového šetření byl ze strany žalovaného osloven subjekt 2Traders CZ s. r. o., který se vyjadřoval nejasně a rozporuplně ohledně časového sledu událostí. Stejně tak místní šetření provedené u odběratele žalobce společnosti Elberry s. r. o. dne 20. 10. 2021 nepoukázalo na důvodné podezření o protisoutěžním jednání žalobce. Srovnávání cen na internetovém cenovém srovnávači Heuréka není vypovídající, neboť nezobrazuje konečnou cenu. Celkově vzato, veškeré zmíněné prvotní indicie, které žalovaného vedly k provedení místního šetření v obchodních prostorách žalobce, důvodné podezření nezakládaly.
7. Žalovaný rovněž nesprávně posuzoval tzv. *předměty na očích*, tj. náhodně nalezené důkazy týkající se jiného protisoutěžního jednání. Dokument, který žalovaný objevil, označený jako „A12_PO_RE_budget“ označil žalovaný jako předmět na očích. Následně na základě slov z tohoto dokumentu nezákonně rozšířil seznam klíčových slov a započal vyhledávat dokumenty, které označil příponou PO. Takto žalovaný vyhledal dalších 68 dokumentů. Náhodně nalezený důkaz však nemůže být použit v probíhajícím místním šetření, případně v navazujícím správním řízení, neboť by tím bylo omezeno právo žalobce na obhajobu. Náhodně nalezený dokument „A12_PO_RE_budget“ měl vyvolat podezření, že *„mohlo docházet k uzavírání zakázaných vertikálních cenových dohod týkajících se území Slovenska“*. Žalovaný tak vybral z tohoto dokumentu jisté termíny jako např. „karsa“ a „infoexe“. Z dalších takto nezákonně získaných dokumentů vybral slovo „parametr“. Tato slova použil jako další vyhledávací slova. Žalobce přitom nerozporoval samotné užití metody vyhledávání pomocí klíčových slov. Byl ovšem též svědkem, že žalovaný nahlížel při vyhledávání do seznamu slov, jeho samotného však se seznamem formálně neseznámil. Právní zástupci žalobce však tato slova zaznamenali, neboť byli přítomni průběhu kontroly jednotlivých e-mailových schránek. Vzhledem k tomu, že žalovaný neseznámil žalobce s připraveným seznamem klíčových slov a tato slova neuvedl do protokolu, zasáhl do práva žalobce na obhajobu [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu („NSS“) ze dne 20. 3. 2019, č. j. 2 As 257/2018-87, *AV MEDIA*]. Konkrétně žalovaný nezákonně užil slovo „parametr“ a „restart“ při šetření mailboxu žalobcova zaměstnance I. M.o a užitím slova „karsa“, „infoexe“ a „zápis z porady“ se dopustil rovněž nezákonného rozšíření klíčových slov. Slova, která byla použita k vyhledávání byla navíc příliš obecná („narovnat“, „cen“ atd.). Nezákonně tak byly vyhledány dokumenty označené jako C9-C16, C20-C27, C47, E31-E32, H1-H7, J1-J6, N58-N59 a další. Na základě dokumentu označeného jako A12_PO_RE_budget pak žalovaný systematicky vyhledával dokumenty týkající se možného protisoutěžního jednání subjektu

odlišného od žalobce [totiž společnosti Beko Slovakia s. r. o. („BEKO SK“)] na území Slovenska, čímž nezákonně překročil předmět místního šetření vymezený v pověření. Tyto dokumenty nelze považovat za předměty na očích, neboť je žalovaný cíleně vyhledával.

8. *Neúměrně zatížení* spatřoval žalobce ve skutečnosti, že místní šetření probíhalo v rámci dvou dnů a trvalo celkem 26 hodin a 54 minut čistého času, což lze považovat za nepřiměřený zásah do jeho práva na ochranu soukromí a práva podnikat. Zaměstnanci museli být přítomni po celou dobu šetření a řada z nich nemohla pracovat. Žalovaný navíc pro místní šetření zvolil poslední dva pracovní dny v měsíci, kdy jsou podnikatelé nejvíce zaneprázdněni.
9. Žalovaný překročil svou pravomoc také tím, že pokládal žalobci otázky ohledně vnitřní organizace práce. Tato skutečnost napovídá, že žalovaný neměl dostatečně připravené podklady pro místní šetření. Dále vyslyšel jednatele R. K. ohledně distribuce elektrospotřebičů značky Beko. Pokládání takových otázek je nežádoucím extenzivním výkladem § 21f odst. 2 písm. f) zákona o ochraně hospodářské soutěže, dle kterého je možné požadovat od soutěžitele „*v nezbytném rozsahu součinnost nezbytnou k provedení šetření, jakož i vysvětlení k obchodním záznamům*“. Žalobce již na místě namítl též nesprávnost a nejasnost protokolace nezákonně získané informace týkající se distribuce elektrospotřebičů značky Beko. Nezákonný byl též výslech externích obchodních partnerů ohledně způsobu jejich spolupráce s žalobcem. Žalovaný také nesprávně zaprotokoloval, že mu nebyl zpřístupněn počítač a e-mailová schránka J. H.
10. Žalobce závěrem namítl nemožnost identifikace osoby, jejíž podpis je uveden v pověření. Není zřejmé, že pověření skutečně podepsal předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („předseda Úřadu“). Pokud jej podepsala jiná osob, není zřejmé jaká a jakým způsobem byla k podpisu zmocněna.
11. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud určil, že místní šetření provedené v obchodních prostorách žalobce bylo nezákonné, uložil žalovanému povinnost ukončit porušování práv žalobce spočívající v zadržování a využívání dokumentů získaných při nezákonném místním šetření, a současně mu uložil povinnost vrátit žalobci všechny kopie dokumentů porízené při nezákonném místním šetření a zdržet se jakéhokoliv jejich používání a využívání v dalším šetření či navazujícím správním řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Ve vyjádření k žalobě ze dne 28. 6. 2023 žalovaný shrnul relevantní judikaturu a komentářovou literaturu, rozebral průběh předběžného šetření a vyjádřil se k jednotlivým žalobním bodům. Uvedl, že součástí úředního záznamu o vložení do spisu ze dne 27. 3. 2023 je i e-mailová komunikace zachycená v průběhu místního šetření (příloha č. 15), ve které vystupuje M. M., regionální manažer Beko a jeden z devíti externích obchodních zástupců žalobce. Z obsahu této komunikace vyplývají nezpochybnitelné indicie o možném protisoutěžním jednání v podobě určování cen. Externí obchodní zástupci vykonávají pro žalobce obchodní činnost v obdobném postavení jako její zaměstnanci. Jejich e-mailové schránky jsou uloženy na serverech žalobce. Žalovaný při svém postupu vycházel z § 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže, podle kterého odpovídá pojem soutěžitel unijnímu pojmu podnik. Dle unijního práva platí, že jeden podnik tvoří i samostatné právní entity, pokud je jejich ekonomický vztah takový, že je lze považovat za jednu ekonomickou jednotku [viz obdobně rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2007, č. j. 5 As 61/2005-183, rozsudek

Soudního dvora Evropské unie („SDEU“) ze dne 4. 12. 2014, věc C-413/13, *FNV Kunsten Informatie en Media*]. Žalovaný tedy mohl vyžadovat potřebnou součinnost i po obchodních zástupcích, aniž by se jednalo o sebeobviňování. Místní šetření je legitimním nástrojem a z podstaty věci je žalovaný oprávněn vyžadovat součinnost od soutěžitele a od osob, které jsou k němu v pracovním nebo obdobném vztahu.

13. Žalovaný dále konstatoval, že mu žádný předpis ani judikatura nezakládá povinnost, aby používal klíčová slova při místním šetření. Proto není stanoven ani způsob určování klíčových slov. Vzhledem k tomu ani není výslovně upraven způsob jejich určování. Inspektoři žalovaného při vyhledávání obchodních záznamů užili naprosto logické a odpovídající pojmy, jako např. „ceník“, „nastavit“ atd., které se typicky vyskytují při šetřeném protisoutěžním jednání. Rovněž použil specifická slova šetřeného subjektu, např. „restart cen“, „kazič“ a další.
14. Pokud jde o problematiku dostatečnosti vstupních indicií pro provedení místního šetření, žalovaný odkázal mj. na rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2022, č. j. 2 As 250/2020-81, *EGEM*, ze kterého dovodil, že k provedení místního šetření je třeba mít podklady či poznatky, z nichž plyne důvodné podezření, nikoliv jistota. Není stanovena ani požadovaná důkazní síla těchto indicií, která by byla potřebná pro založení důvodného podezření. Žalovaný postupoval na základě svého oprávnění ve smyslu § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže. Pověření přitom obsahovalo všechny zákonem požadované náležitosti, především jsou v něm popsány důvodné indicie, které žalovaný nashromáždil před provedením místního šetření. Žalovaný také odmítl tvrzení o nedůsledném přístupu v podobě zkráceného a nedbalého posouzení vstupních indicií, neboť po delší dobu důsledně zajišťoval informace, které ve svém souhrnu založily důvodné podezření o protisoutěžním jednání.
15. Co se týče tzv. dokumentů na očích, žalovaný během místního šetření objevil v notebooku generálního ředitele žalobce e-mailovou komunikaci týkající se šetřeného protiprávního jednání („A12_PO_RE_budget“). Na první pohled se zdálo, že tento dokument souvisel s šetřeným jednáním, neboť se v něm mluví o tom, že zákazník „kazi“ ceny či bude „blokován“ nebo „by se neměla vymykat od ostatních“. Na základě tohoto dokumentu žalovaný užil klíčové slovo „karsa“ či „infoexe“ k vyhledávání dalších dokumentů, které se však stále nacházejí v mantinelech původního šetření. Dokumenty, které se týkaly jednání žalobce na území Slovenska z procesní opatrnosti označil žalovaný jako předměty na očích. Žalovaný dokumenty týkající se činnosti BEKO SK na území Slovenska cíleně nevyhledával. Rozšíření klíčových slov se tak událo jen v rámci původního podezření, tj. uzavírání zakázaných vertikálních dohod.
16. Žalovaný dále nesouhlasil s žalobcem, že by byl povinen předkládat žalobci seznam klíčových slov, která plánoval použít při vyhledávání. Okruh klíčových slov je zcela flexibilní, což znamená, že se může měnit v závislosti na průběhu místního šetření, neboť žalovaný nemůže vědět, jaká specifická slova při komunikaci žalobce používá. Platí však, že vyhledávání se musí týkat původního podezření, tudíž je nutné dodržet pravidlo, že klíčová slova se musí k tomuto podezření vztahovat. V příloze protokolu je uveden kompletní seznam zajištěných dokumentů, včetně klíčového slova, na základě něhož byl daný dokument vyhledán. Navíc žalobce nespecifikoval, jakým způsobem údajná vadná protokolace způsobila újmu na jeho právech.
17. Žalovaný také neměl za to, že by šetření bylo excesivní z časového hlediska, přičemž nijak záměrně neprodlužoval jeho trvání. Během místního šetření žalovaný nepokládal

nepřiměřené dotazy, položené otázky byly zcela legitimní a podstatné pro místní šetření. Dotazy žalovaného na generálního ředitele souvisely s prošetřovaným jednáním a byly kladeny za účelem orientovat se ve struktuře žalobce. Kladení těchto otázek nijak nepoukázalo na nedostatečnost vstupních indicií. Řádná protokolace byla provedena i ve vztahu k odmítnutí udělení přístupu do e-mailové schránky ze strany J. H. Žalovaný závěrem dodal, že v hlavičce pověření je zřetelně označen předseda úřadu jako podepisující osoba.

18. Na základě uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Další podání účastníků řízení

– *vyjádření žalobce ze dne 11. 8. 2023*

19. Ve vyjádření k otázce konání soudního jednání žalobce navrhl, aby soud provedl výslech svědků J. S., který poskytuje žalobci externí IT služby a při místním šetření poskytoval žalovanému požadovanou součinnost v oblasti IT služeb, T. B., marketingového ředitele žalobce, který byl též přítomen po celou dobu místního šetření, a pracovníků žalovaného Mgr. D. S. a Ing. Mgr. P. B., kteří během místního šetření s žalobcem nejvíce komunikovali. Žalobce uvedl, že výsledkem těchto osob hodlá prokázat svá tvrzení týkající se konkrétního průběhu místního šetření, včetně rozhodujících technických kroků jako bylo zajištění přístupu žalovaného ke všem jím vyžádaným účtům.

– *vyjádření žalovaného ze dne 22. 8. 2023*

20. V reakci na žalobcův důkazní návrh žalovaný zdůraznil, že pro vylíčení průběhu místního šetření je klíčovým důkazem zejména protokol z místního šetření. V něm má soutěžitel možnost vznášet námitky proti průběhu šetření. Lze těžko předpokládat, že po měsících od provedení místního šetření si zúčastněné osoby hodnověrněji vzpomenu na okolnosti jeho průběhu.

– *replika žalobce ze dne 6. 10. 2023*

21. V replice žalobce k otázce součinnosti externích obchodních partnerů zopakoval, že se jedná o nezávislé podnikatele a přestože poskytují své služby, způsob konkrétního provedení činnosti a dosažení daného cíle je pouze na jejich uvážení. Žalobce jim sice může udělit některé pokyny, nicméně nemá žádné nástroje, kterými by u nich svoji vůli prosadil. Nejedná se tedy o jednoho soutěžitele, o čemž svědčí také skutečnost, že při výpočtu obrátu žalobce se nijak nepřihlíží k obrátům obchodních zástupců. Pokud by se jednalo o jednoho soutěžitele, musel by žalovaný např. při ukládání pokuty zohlednit obrat dosažený nejen žalobcem, ale i jednotlivými externími obchodními partnery. Taková konstrukce však nemá zákonnou oporu. Žalobce citoval rozhodnutí SDEU *FNV Kunsten Informatie en Media*, z něž dovodil, že vykonávání určité činnosti či zařazení do činnosti soutěžitele ještě automaticky neznamená, že daná osoba je součástí jednoho soutěžitele (jako tomu je např. u zaměstnanců). Tvrzením, že externí obchodní partneři mají rovnocenné postavení jako zaměstnanci žalobce, se navíc dopouští nepřiměřené analogie v neprospěch žalobce. Žalovaný předjímal, že žalobce uspořádal svou vnitřní strukturu za účelem údajného obcházení a porušování soutěžních předpisů (tj. že využívá externí obchodní partnery, přestože jde podle žalovaného v podstatě o zaměstnance). Takový výklad podložený pouze teoretickými úvahami je v rozporu se zásadou materiální pravdy. Žalobce navíc neinformoval obchodní partnery o probíhajícím místním šetření, proto nemohli ničit

důkazy a ani žalobce z důvodu blokace e-mailových účtů nemohl znehodnocovat dokumenty.

22. Žalobce rovněž zdůraznil, že svou povinnost poskytnout součinnost ve všech ohledech splnil. Dále uvedl, že slovo „restart cen“, které žalovaný použil při vyhledávání, nevyplývalo ze vstupních indicií, přičemž je nepřípustné vytvářet nová klíčová slova během místního šetření, a navíc podle dokumentu, který byl označen jako tzv. předmět na očích. Velká část žalovaným zabavených dokumentů se přitom týkala společnosti BEKO SK či území Slovenska, neboť tyto dokumenty inspektoři žalovaného protizákonně cíleně vyhledávali. Ze seznamu zabavených dokumentů nelze zjistit, jaká klíčová slova byla dodatečně přidána a na základě jakého důvodu se tak stalo. Takovým postupem bylo prokazatelně porušeno právo žalobce na obhajobu.

– *duplika žalovaného ze dne 31. 10. 2023*

23. Žalovaný v první řadě setrval na svém názoru, že externí obchodní zástupci a žalobce představují jeden podnik z důvodů, které již v průběhu řízení uváděl. Doplnil, že profily obchodních zástupců na platformě LinkedIn, na níž deklarují obchodní zástupci postavení ve společnosti BEKO OS, v celkovém kontextu potvrzují tezi, že jsou v pracovním vztahu vůči žalobci. Není potom rozhodující, že si obchodní zástupci sjednávají sami časy schůzek, místo výkonu práce apod. Rozdílným aspektem je v konečném důsledku pouze typ uzavřené smlouvy.
24. Žalovaný netvrdil, že by žalobce znehodnotil důkazy, pouze sdělil, že prodlevy v zajišťování e-mailové komunikace zvyšují šance na jejich znehodnocení. Jedná se tak o zcela reálnou hrozbu. Rovněž žalobcem deklarovaná součinnost je pouze iluzorní. Z protokolu vyplývá, že žalobce nejprve odmítl poskytnout součinnost a až po intervenci pracovníků žalovaného se k ní uchýlil. Váhavý přístup nenastal ze strany žalovaného, nýbrž ze strany žalobce.
25. Žalovaný zopakoval, že jej netíží žádná povinnost mít předem sestavený seznam klíčových slov a seznamovat s ním šetřeného soutěžitele. Stejně je, že žalovaný nepřekročil rozsah daného pověření. Žalovaný tak mohl sestavovat seznam slov k vyhledávání i během místního šetření. Některé dokumenty označil žalovaný za předměty na očích, přestože se tento postup ukázal jako nadbytečný.

– *podání žalobce ze dne 15. 5. 2024*

26. Žalobce sdělil, že s ním žalovaný aktuálně zahájil správní řízení. Současně zahájil správní řízení i se společnostmi BEKO SK a Beko B.V. („BEKO BV“). Zejména ve vztahu ke společnosti BEKO SK přitom žalovaný využívá dokumenty získané v rámci nezákonného místního šetření. Extenzivní vybočení z mezí pověření považuje za nezákonné i NSS např. v rozsudku ze dne 27. 3. 2024, č. j. 4 As 403/2023-60, *HP Tronic*. Celkem 69 dokumentů označených příponou „PO“, které se netýkaly původních podezření žalovaného, žalovaný rozhodně nenalezl náhodně, jak je pro povahu „předmětu na očích“ judikováno. Náhodně nalezený byl nanejvýš jeden dokument. Ostatní dokumenty žalovaný vyhledával zcela záměrně. Nesplnil tak podmínky přiměřenosti místního šetření.
27. Žalobce dodal, že mu žalovaný udělil pořádkovou pokutu ve výši 13 651 000 Kč za údajnou nesoučinnost v rámci provedeného místního šetření. O rozkladu podaném žalobcem jednala rozkladová komise, která předsedovi Úřadu navrhla rozhodnutí o pořádkové pokutě zrušit a správní řízení v předmětné věci zastavit.

28. Dále žalobce doplňuje žalobní námitku ohledně chybějící identifikace osoby, která podepsala pověření k provedení místního šetření. Ve věci došlo k porušení § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Nečitelný podpis na pověření měl být doplněn jménem, příjmením a funkcí podepisované osoby. To však na pověření chybí. Proto není nade vší pochybnost jasné, kdo pověření podepsal a zda je vůbec platné. Taková nejasnost představuje právní nejistotu na straně žalobce. Při nedávném místním šetření provedeném ze strany žalovaného u jiného klienta žalobcovy zástupkyně byl přitom v pověření ze dne 15. 4. 2024 uveden naprosto rozdílný podpis předsedy Úřadu. Zde uvedený podpis je čitelný, čili i bez připojeného jména, příjmení a funkce, není třeba pochybovat o tom, že jde o podpis předsedy Úřadu. Naprostá odlišnost podpisů na obou pověřeních zvyšuje právní nejistotu žalobce. Lze se důvodně domnívat, že pověření v projednávané věci nepodepsal předseda Úřadu. Pokud jej podepsala jiná osoba, mělo pověření navíc obsahovat odkaz na vnitřní předpis žalovaného, který oprávnění podepisované osoby stanovuje.

– *podání žalobce ze dne 20. 6. 2024*

29. Žalobce v reakci na dupliku žalovaného uvedl, že otázka rozsahu pravomoci žalovaného kontrolovat externí obchodní partnery zaskočila nejen žalobce, ale i žalovaného. Inspektoři žalovaného si nebyli jistí a proto ji nejdříve mezi sebou a posléze telefonicky s vedením žalovaného konzultovali. Inspektoři žalovaného se s žalobcem dohodli, že si obě strany nejprve interně posoudí rozsah svých práv a povinností. Šlo o právní nejistotu, kdy ani inspektoři žalovaného zejména na počátku této diskuze nepoučili žalobce, že by se tím dopouštěl neposkytnutí součinnosti. Veškerá tato právní debata probíhala v naprosto klidné a věcné atmosféře a žalobce celou dobu spolupracoval. Poté, co žalovaný dospěl k závěru, že má nárok na přístup k datům externích obchodních partnerů, tyto zpřístupnil. V mezidobí inspektoři dále prováděli standardní úkony šetření elektronických dat zaměstnanců žalobce. Vyžádaných dat zaměstnanců žalobce bylo takové množství, že žalobce v dobré víře žalovanému zapůjčil své vlastní notebooky, neboť žalovaný jich měl zjevný nedostatek. Průběh místního šetření tedy nebyl diskuzí ohledně externích obchodních partnerů nijak narušen. Žalobce se tak nemohl dopustit neposkytnutí součinnosti. Ostatně se jedná spíše o otázku řešenou v rozhodnutí o pořádkové pokutě.

30. Uvedl-li pak žalovaný, že získané podklady označoval při místním šetření jako důkazy na očích (DO) pouze z opatrnosti a s ohledem na časovou tíseň, nemůže takové vysvětlení obstát. Žalovaný je odbornou institucí a nemůže tedy odborné pojmy užívat vykládat libovolně.

– *vyjádření žalovaného ze dne 20. 6. 2024*

31. V tomto vyjádření, digitálně podepsaném předsedou Úřadu, žalovaný nesouhlasil s námitkou ohledně údajné nezbytnosti umístit identifikační údaje podepisující se oprávněné osoby na konci pověření. Zákon tuto povinnost žalovanému neukládá, ani nevyžaduje „propojení“ podpisu s těmito identifikačními údaji na jednom konkrétním místě. V záhlaví pověření byly uvedeny identifikační údaje vypovídající o tom, že osobou podepisující dané pověření byl předseda Úřadu. Tuto skutečnost potvrzuje i vlastnoruční podpis předsedy Úřadu na konci pověření. Došlo tak k naplnění všech formálních požadavků kladených zákonem na bezvadné vyhotovení pověření. Formální správnost pověření se přitom neodvívá od „čitelnosti“ vlastnoručního podpisu oprávněné osoby. Pociťoval-li žalobce právní nejistotu ohledně pravosti podpisu v pověření, jednalo se pouze o jeho subjektivní pocit. Z kontextu pověření jednoznačně vyplývá totožnost osoby, která připojila vlastnoruční

podpis. V praxi je většina podpisů zkratkovitých až fakticky nečitelných. Bylo by přehnaným formalismem pochybovat nad podpisem jen proto, že je nečitelný nebo vypadá graficky zvláštně. K případné odlišnosti podpisů v rámci jednotlivých pověření žalovaný uvedl, že není nijak vzácným jevem, pokud tatáž osoba využívá, ať už vědomě či nevědomě, jeden podpis s různě širokou škálou nuancí či více variant takřka odlišných podpisů, a to i v závislosti na časové tísni a vytíženosti daného subjektu. Podpis jedné osoby se může dokonce v průběhu času změnit úplně. Je přitom překvapivé, že žalobce argumentuje neveřejným dokumentem vztahujícím se k místnímu šetření u jiného subjektu. Žalobce nemůže účinně namítat prohloubení jeho právní nejistoty v situaci, kdy o zcela odlišném správním řízení nemá mít ani povědomí.

– vyjádření žalobce ze dne 17. 7. 2024

32. V reakci na poslední podání žalovaného žalobce zdůraznil, že pověření má být formálně správné, neboť v opačném případě by chyběl právní základ pro oprávnění žalovaného provést místní šetření. Pouze skrze pověření může šetřený subjekt řádně uplatňovat své právo na obhajobu. V dané věci existuje zřejmá pochybnost, zda bylo pověření podepsáno oprávněnou osobou. Žalobce prokázal, že podpis na pověření byl zcela objektivně nečitelný (a bez další identifikace není zřejmé, zda patří předsedovi Úřadu) a zároveň se liší od podpisu předsedy Úřadu v jiné věci. Postup žalovaného tudíž vzbuzuje nikoli marginální, ale naopak odůvodněné pochybnosti o správnosti pověření.

IV. Jednání konané dne 3. 9. 2024

33. Při jednání účastníci obsírně zopakovali již dříve písemně uplatněnou argumentaci. Soud podrobně konstatoval obsah soudního a správního spisu, přičemž neprováděl dokazování listinami předloženými žalobcem, které byly obsahem správního spisu. K návrhu žalobce četl čestné prohlášení externího správce IT systému žalobce J. S. ze dne 16. 5. 2023 ohledně jeho postupu při místním šetření (přičemž soud nedospěl k závěru, že by toto prohlášení bylo v protikladu ke skutečnostem uvedeným v protokolu o místním šetření ze dne 30. 3. 2023), e-mailovou komunikaci z 29. a 30. 3. 2023 s tureckou centrálou ohledně možnosti stahování dat, oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27. 3. 2024, č. j. ÚOHS-13353/2024/872, rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j. ÚOHS-41385/2023/872, o uložení pořádkové pokuty, blanketní rozklad žalobce ze dne 15. 11. 2023 proti tomuto rozhodnutí, doplnění odůvodnění rozkladu ze dne 30. 11. 2023 a návrh rozkladové komise ze dne 28. 2. 2024. K dotazu soudu účastníci shodně prohlásili, že jim je známa skutečnost, že předseda Úřadu na základě návrhu rozkladové komise rozhodnutí žalovaného o pořádkové pokutě zrušil. V návaznosti na to soud konstatoval, že pro rozhodnutí o podané žalobě není obsah rozhodnutí předsedy Úřadu nezbytný. K návrhu žalobce soud dále četl jím předloženou anonymizovanou verzi pověření žalovaného k provedení místního šetření ze dne 15. 4. 2024, č. j. ÚOHS-15369/2024/852, sp. zn. ÚOHS-P0155/2024/KD. Konstatoval, že na tomto pověření se nachází na první pohled odlišný podpis oprávněné osoby (čitelný podpis psacím písmem „P. M.“) než na pověření ze dne 28. 3. 2023 k provedení místního šetření v nyní projednávané věci (nečitelný podpis). K návrhu žalovaného soud četl profily externích obchodních partnerů žalobce J. K., K. D., P. P. a P. M. na platformě LinkedIn. Jmenování se v nich označují za manažery či obchodní zástupce subjektů, v jejichž názvu se nachází údaj „Beko“. Dle žalobce se jedná o vágní údaje, žalobce navíc obsah těchto profilů nemůže ovlivnit. Žalovaný konstatoval, že jmenování si na profil mohli napsat

cokoli, použili však údaj „Beko“, neboť tak se prezentují před veřejností. Ta má následně za to, že tyto osoby pracují exkluzivně pro žalobce.

V. Posouzení věci

34. Soud se v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba není důvodná**.
35. Ze spisového materiálu žalovaného vyplývá, že na základě pověření ze dne 28. 3. 2023, č. j. ÚOHS-12302/2023/870, proběhlo ve dnech 29. a 30. 3. 2023 místní šetření v obchodních prostorách žalobce. Jak soud uvedl již v části I. tohoto rozsudku, možné porušení hospodářské soutěže žalovaný spatřoval „*v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej sjednávaných mezi soutěžitelem BEKO a jeho odběrateli, přičemž zbožím tvořícím předmět uvedených dohod jsou elektrospotřebiče značky Beko.*“ Žalovaný pojal podezření, že tyto dohody „*mohly být uzavírány nejméně od roku 2016 do současnosti.*“ Účel místního šetření byl v pověření vymezen jako „*prověření obchodních záznamů a zajištění jejich kopií vztahujících se k výše specifikovanému podezření z možného porušení soutěžních pravidel.*“ Jinými slovy, dle pověření žalovaný konkrétně zaujal podezření, že pracovníci odštěpného závodu žalobce žádají odběratele dotčeného zboží v České republice o nastavení či úpravu maloobchodních cen při internetovém prodeji na jím určené ceny, pokud odběratel toto zboží nabízí za nižší cenu. V pověření bylo též uvedeno podezření, že dodržování tohoto požadavku je žalobcem kontrolováno a jeho porušení je spojeno s hrozbou sankce v podobě ukončení dodávek dotčeného zboží ze strany žalobce, přičemž tento postup byl již nejméně jednou uplatněn.
36. Průběh místního šetření byl zaznamenán v protokolu ze dne 30. 3. 2023, č. j. ÚOHS-12193/2023/872. Dle tohoto protokolu probíhalo místní šetření v sídle žalobcovy organizační složky dne 29. 3. 2023 v době od 9:37 hod. do 20:15 hod. a dne 30. 3. 2023 v době od 8:13 hod. do 23:50 hod. Z protokolu bylo možné zjistit, že inspektoři žalovaného při místním šetření provedli, za účelem prošetřit výše specifikované podezření, fyzické prověřování obchodních záznamů uchovávaných žalobcem v listinné i elektronické podobě, konkrétně též záznamů uložených v počítačích a mobilních telefonech pracovníků žalobce, a to vždy za přítomnosti žalobce nebo jeho zástupce. Ze správního spisu je zcela zřejmé, jaké dokumenty žalovaný zajistil (celkem jich bylo 428), v jaké e-mailové schránce se zajištěný dokument nacházel a na základě jakého klíčového slova byl dokument vyhledán. Žalovaný také prověřil e-mailové schránky externích obchodních zástupců žalobce P. M. a M. K.
37. Při posouzení zákonnosti místního šetření soud nejprve vycházel z předpokladu, že účelem soudního přezkumu je účinná ochrana před možnou svévolí žalovaného, který by vedl místní šetření bez důvodného podezření a překračoval by souvislosti vymezené v pověření co do rozsahu a předmětu místního šetření (tzv. „*rybářská výprava*“). Soudní přezkum zcela jistě není nástrojem k bezpředmětnému zpochybňování podkladů, na základě kterých žalovaný k místnímu šetření přistoupil či prostředkem, jak získat názor soudu na skutkový stav věci. Lze shrnout, že místní šetření je „*klíčovým nástrojem pro získání relevantních informací o protisoutěžním jednání účastníků řízení. Jde o nezbytný nástroj v rámci vyšetřovací pravomoci soutěžního úřadu, jehož účelem je zajištění důvěryhodných a jedinečných důkazů pro zjištění a následné potrestání protisoutěžního jednání*“ (viz bod 23 rozsudku NSS ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 339/2018-40).

38. Judikatura ESLP zformovala názor, že místní šetření musí být nezbytné, tj. především přiměřené legitimnímu cíli (viz rozhodnutí ve věci *DELTA PEKÁŘNY*). Z navazující judikatury NSS plyne, že při přezkumu místních šetření musí být posouzena jejich zákonnost, legitimní cíl a nezbytnost, tj. především přiměřenost legitimnímu cíli (viz např. rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2011, č. j. 5 Aps 4/2011-326, *TELEFÓNICA*). Místní šetření je přiměřené, pokud vyhoví testu vhodnosti, délky a rozsahu. Žalovaný provedl místní šetření u žalobce v rámci předběžného šetření, k němuž je oprávněn dle § 20 odst. 1, 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže.
39. Zdejší soud dospěl k závěru, že provedení místního šetření v nyní projednávané věci bylo zákonným úkonem sledujícím legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže.
40. Co se týče vhodnosti místního šetření, žalobce namítal, že k provedení místního šetření neměl žalovaný dostatek podkladů, a proto, z důvodu nedostatečnosti vstupních indicií o možném protiprávním jednání, považoval zásah za nezákonný. Soud se tedy předně zabýval tím, zda byly nashromážděné indicie zřetelné, konkrétní a dostatečné a zda nasvědčovaly skutečnosti, že hospodářská soutěž mohla být narušena protisoutěžním jednáním, přičemž současně v hrubých obrysech bylo možné určit o jaké protisoutěžní jednání se jedná. Vhodnost místního šetření je podmíněna důvodností podezření o tom, že došlo k protisoutěžnímu jednání v rozporu se zákonem. Při úvaze, zda bylo provedené místní šetření přiměřené (úžeji pak vhodné), je třeba mít na paměti, co je jeho účelem v rámci prověřování podezření na porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže. Tuto úvahu je třeba učinit s vědomím, že žalovaný musí mít k provedení místního šetření pádné a logické důvody, které s dostatečnou mírou pravděpodobnosti poukazují na možnost, že u šetřeného subjektu došlo k protisoutěžnímu jednání. Tak je zabráněno tomu, že by docházelo k bezúčelnému omezování práv prováděním místního šetření u těch subjektů, u kterých žádné podezření nevyvstalo [viz rozsudek NSS ze dne 20. 3. 2019, č. j. 2 As 257/2018-87,; *AVMEDIA*:, podle něhož „*k zahájení řízení i provedení šetření je třeba mít podklady či poznatky, z nichž plyne důvodné podezření; není ovšem třeba mít jistotu. V daném případě zde tyto poznatky plynoucí z oznámení i z písemných podkladů byly dány. Míra pravděpodobnosti musí být natolik intenzivní, aby bylo pravděpodobné, že došlo k protisoutěžnímu jednání (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. 1 As 80/2018-201).*“].
41. Výše uvedené tedy nelze interpretovat způsobem, že by nashromážděné indicie musely poskytovat přímý či nepřímý důkaz o tom, že šetřený subjekt se dopouští protiprávního nastavování cen. Stačí, že o tomto protisoutěžním jednání existuje důvodné podezření, přičemž toto podezření musí logicky vyplývat z prvotně nashromážděných poznatků. Jinými slovy, provedení místního šetření není podmíněno jistotou správního orgánu o tom, že konkrétní soutěžitel narušuje hospodářskou soutěž, ale pouze důvodným podezřením. Místní šetření je totiž nenahraditelný zdroj informací, neboť využívá prvek překvapení zabráňující manipulaci ze strany soutěžitelů a podrobné vyhledávání jasných důkazů před samotným šetřením by nebylo z povahy věci efektivní. Lze tak uzavřít, že místní šetření může proběhnout, pokud má žalovaný zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicie vyvolávající důvodné podezření o narušení hospodářské soutěže protisoutěžním jednáním, které popsal v pověření k provedení místního šetření. Je třeba mít na paměti, že postup žalovaného nemůže bezmezně záviset na jeho libovůli, jak upozornil NSS v již zmíněném rozsudku *TELEFÓNICA*. Nelze také zapomínat také na to, že žalovaný je v případě podezření na protisoutěžní jednání ve složité pozici, pokud jde o získávání relevantních

důkazů k jeho prokázání. Místní šetření je navíc mnohdy nezastupitelným a *de facto* jediným možným nástrojem k opatření důkazů (viz např. rozsudky NSS ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 As 365/2019-48 nebo ze dne 15. 10. 2021, č. j. 3 As 92/2020-59).

42. Aplikací těchto výchozích předpokladů na nyní projednávaný případ, se soud přesvědčil, že před provedením místního šetření v dané věci měl žalovaný dostatek indicíí nasvědčujících protiprávnímu jednání. Tyto dokumenty nashromážděné žalovaným před provedením místního šetření jsou uvedeny v úředním záznamu ze dne 27. 3. 2023, č. j. ÚOHS-11847/2023/872, a jsou založeny ve správním spisu. Žalovaný tak mohl přistoupit k provedení místního šetření, neboť podklady ve svém souhrnu mohly vyvolat důvodné podezření o narušení hospodářské soutěže. Jednalo se především o podnět majitele menšího e-shopu s domácími spotřebiči ze dne 6. 1. 2020, ve kterém podatel uvedl, že velké společnosti diktují ceny a ostatní obchody jsou povinny tyto ceny nastavit. Sdělil, že dodavatelé zboží přestanou svoji značku dodávat těm, kteří cenu nedodržují. Vztah popsaného jednání k žalobci vyplynul z e-mailové komunikace mezi společností Elberry s. r. o. a podatelem podnětu (viz správní spis – příloha k podnětu). Tato e-mailová komunikace podporuje závěr o důvodném podezření, že žalobce ceny mohl nastavovat. Lze citovat např. z konverzace ze dne 14. 6. 2019 s názvem předmětu „rca210k20w“: „[J]iž nám Beko vyplo jednu celou distribuční sadu [...]“, nebo „[...] nemůžu riskovat, že nám vypnou i tyto modely“. Podnět odběratele není anonymní a je podložen konkrétními e-mailovými zprávami, proto jej soud považoval za dostatečně významný poznatek, nikoliv za nadnesená vyřčení bez dostatečné opory.
43. Žalovaný si navíc v rámci sektorového šetření sp. zn. ÚOHS-P0552/2017/SŠ opatřil další indicie, které si zajistil vyžádáním informací od společnosti 2Trade, která také obchoduje na daném trhu internetového prodeje elektrospotřebičů. Tato společnost v odpovědi ze dne 4. 5. 2018 uvedla, že žalobce byl jeden z dodavatelů, kterého se cenové restrikce týkaly. Obsahem této odpovědi bylo vyjádření, že v případě nedodržení ceny byly omezovány dodávky zboží. V e-mailové zprávě s předmětem „Beko“ ze dne 13. 7. 2016 odeslané obchodní zástupcem žalobce M. K. byl této dotazované společnosti představen seznam jednotek zboží s dovětkem „[...] mohu Vás poprosit ...“ V doplňující odpovědi ze dne 11. 6. 2018 žalovaným dotazovaná společnost podrobněji doplnila, že u některých dodavatelů docházelo k cenovým restrikcím od začátku obchodování, tj. odhadem 2013-2014. Soud ve vyjádření této společnosti nespatřuje výraznější rozpor ohledně časového sledu, neboť společnost uvedla, že u některých dodavatelů docházelo k cenovým restrikcím v dřívějších letech, nikoliv u všech. I tato vyjádření přispěla k důvodnosti podezření.
44. Rovněž protokol z místního šetření ze dne 20. 10. 2021, sp. zn. ÚOHS-P0021/2020/KD u společnosti Elberry s. r. o. přispěl jako důvodná indicie, neboť v něm žalovaný zajistil e-mail ze dne 13. 11. 2020, ve kterém komunikovala společnost Elberry s. r. o. se svým odběratelem, že jistého jiného odběratele si žalobce „řeší sám“, přičemž bylo dále zmíněno, že je třeba narovnat ceny, jinak „zavřou“ výroby. V dalším e-mailu ze dne 1. 9. 2020, který je přílohou místního šetření u společnosti Elberry s. r. o., je zachycena komunikace mezi regionálním manažerem žalobce a společností Elberry s. r. o., přičemž manažer žalobce jmenovanou společnost upozornil, že pokud jeho dodavatel bude „kosit“ cenu, bude následovat rychlá reakce. Vyjádření „kosit“ cenu lze přitom logicky vztáhnout k podezření o cenových restrikcích. Soud proto nepřisvědčil tvrzení žalobce, že bylo pouze jednání o špatné platební morálce zákazníka. Ve vztahu k žalobci je dále v e-mailové komunikaci uvedeno, že údajně hrozil vypnutím „distribuční sady“.

45. Cenová srovnání provedená žalovaným suplují jen doplňkovou roli při hledání důvodného podezření a i bez opatření informací z internetových srovnávačů by bylo zcela oprávněné zkoumat zjištěné podezření v rámci místního šetření, neboť ze všech těchto předem nashromážděných dokumentů lze zaujmout podezření o možném protiprávním jednání narušujícím hospodářskou soutěž. Soud připomíná, že tímto nezaujímá svůj postoj ve věci samé, pouze zastává názor, že z těchto indicií lze nepochybně dovodit důvodné podezření, nikoliv prokazatelnou jistotu. Což však k provedení místního šetření stačí, neboť je nástrojem, které s využitím momentu překvapení poskytuje žalovanému efektivní možnost, jak se dostat právě k důkazům, které by mohly protisoutěžní jednání dostatečně prokázat. Soud tedy nesdílí názor žalobce, že by žalovaný neměl dostatek indicií k provedení místního šetření.
46. Stejně tak nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že klíčová slova, která žalovaný používal při místním šetření, nevypovídala o dostatečných znalostech žalovaného o interních poměrech žalobce, neboť se vztahují k příliš obecným pojmům soutěžního práva. Tato skutečnost však nijak neovlivňuje důvodnost podezření, které bylo zcela oprávněné. Při vyhledávání dokumentů v e-mailové schránce byla použita klíčová slova jako např. „srovnat cenu“, která jsou sice obecná, ale vystihují možné konkrétní protisoutěžní jednání, přičemž lze z povahy věci předpokládat, že žalovaný na začátku místního šetření nebude mít dostatečně konkrétní informace o tom, jaká konkrétní slova mohou jednotliví soutěžitelé používat. Z tohoto důvodu je pak zpravidla přijatelné, aby v průběhu místního šetření žalovaný rozšířil seznam slov, pokud se však drží předem vymezeného předmětu místního šetření a nevyhledává dokumenty, které s původním podezřením nesouvisí.
47. V předchozím odstavci již soud naznačil, že žalovaný nesmí při provádění místního šetření překročit jeho předmět a tedy i podezření vymezené v pověření. Co se týče rozsahu místního šetření, jako dalšího prvku přiměřenosti, nelze při provádění místního šetření přesáhnout rozsah, který je uveden v pověření. Pokud jde o rozsah plynoucí z pověření, ten nemohl přesáhnout rozsah podezření odůvodněný konkrétními předchozími zjištěními žalovaného. Soud tedy dále posuzoval, zda rozsah místního šetření byl překročen, či nikoliv.
48. Obecně lze k této problematice uvést, že žalovanému v rámci tzv. předběžného šetření náleží podle zákona o ochraně hospodářské soutěže relativně rozsáhlé vyšetřovací pravomoci, které umožňují provádění efektivního dozoru. Konkrétně může od soutěžitelů požadovat patřičné informace a podklady (§ 21e) a provádět šetření na místě v obchodních i jiných prostorách soutěžitelů (§ 21f a § 21g). Uvedená oprávnění je však nutno aplikovat přiměřeně s ohledem na to, že šetření soutěžitelé nejsou účastníky řízení a nedisponují tak příslušnými procesními právy. Je tedy nutné, aby v průběhu místního šetření bylo zřejmé, jaká konkrétní podezření jsou zaujata a v jasných obrysech musí být šetřenému soutěžiteli také vysvětleno, v čem tvrzené protiprávní jednání spočívá, tedy co bude předmětem šetření.
49. Za přiměřeně použitelnou lze při posuzování rozsahu místních šetření považovat i judikaturu unijních soudů vztahující se k postupu Evropské komise při provádění kontrol dle nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. 12. 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy. Závěry unijních soudů lze přiměřeně aplikovat i pro českou procesní úpravu i přes odlišnosti procesní úpravy v tomto nařízení a v zákoně o ochraně hospodářské soutěže (blíže viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2022, č. j. 2 As 49/2022-103, *FORTUNA GAME*). Unijní judikatura požaduje, aby rozhodnutí podle čl. 20 nařízení č. 1/2003, jímž Komise nařizuje kontrolu obdobnou místnímu šetření podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže, vymezovalo „*předpoklady a domněnky*,

„*komise chce Komise ověřit*“ (rozsudek Tribunálu ze dne 6. 9. 2013 ve spojených věcech T-289/11, T-290/11 a T-521/11 *Deutsche Bahn AG a další proti Komisi*, bod 75). Komise musí popsat „*charakteristické rysy předpokládaného protiprávního jednání tak, že uvede domnělý relevantní trh a povahu předpokládaných omezení hospodářské soutěže, jakož i odvětví, kterých se týká údajné protiprávní jednání, které je vyšetřováno, vysvětlí způsob, jak se podnik údajně účastnil protiprávního jednání, a uvede předmět vyšetřování a skutečnosti, které mají být ověřeny*“ (tamtéž, bod 77), dále je povinna v rozhodnutí podrobně uvést, že má „*k dispozici poznatky a závažné indicie hmotného charakteru, na jejichž základě má podezření, že se podnik, na který se vztahuje kontrola, dopustil protiprávního jednání*“ (tamtéž, bod 172). Na druhou stranu, „*Komise nemá povinnost sdělovat adresátovi takového rozhodnutí všechny informace, které má k dispozici o domnělých protiprávních jednáních, ani přesně vymezit relevantní trh, ani provést přesnou právní kvalifikaci těchto protiprávních jednání, ani uvést dobu, během níž k těmto protiprávním jednáním docházelo*“ (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. 3. 2007 ve věci T-339/04 *France Télécom SA proti Komisi Evropských společenství*, bod 58). Odůvodnění pověření přitom ohraničuje pravomoci svěřené pracovníkům Komise, a proto mohou pořizovat pouze kopie dokumentů, které se týkají předmětu šetření (rozsudek SDEU ze dne 18. 6. 2015 ve věci C-583/13 P *Deutsche Bahn AG a další proti Komisi*, bod 60).

50. Z výše citované judikatury již NSS mnohokrát vycházel a dovodil (viz např. rozsudek NSS *FORTUNA GAME*), že v pověření k místnímu šetření musí být obsažen předmět a účel místního šetření a popis skutkových indicií, které vedly k vymezení předmětu a účelu místního šetření. Popis předmětu místního šetření musí obsahovat vyličení skutkových okolností možného protisoutěžního jednání, zejména vymezením relevantního trhu, resp. oblasti hospodářské soutěže, která byla domnělým protisoutěžním jednáním zasažena, povahy protisoutěžního jednání a způsobu, jak jím mělo dojít k omezení hospodářské soutěže, stejně jako popis způsobu, jakým se domnělého protisoutěžního jednání měla dopustit šetřená osoba. Musí se tak vyvarovat toho, aby místní šetření bylo tzv. *rybářskou výpravou*, ve kterém by žalovaný cíleně vyhledával dokumenty nesouvisející s předmětem a účelem místního šetření. Podle ustálené judikatury platí, že musí existovat proporcionální vztah mezi rozsahem podezření, jež se musí v rozumně konkrétní míře promítnout do vymezení předmětu místního šetření (resp. sdělení účelu místního šetření před jeho provedením) a rozsahem samotného šetření (viz např. rozsudky NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 113/2017-83, *ČD CARGO*, a ze dne 29. 3. 2018, č. j. 5 As 119/2017-60, *SUEZ*). Z tohoto imperativu plyne, že žalovaný je při místním šetření oprávněn zajistit pouze ty dokumenty, které souvisí s jeho původním podezřením odůvodněným jeho předchozími zjištěními. Požadavek na dostatečně konkrétní vymezení předmětu a účelu místního šetření představuje základní požadavek nejen za účelem podat informaci o odůvodněnosti zamýšlené kontroly u vyšetřovaných soutěžitelů, ale rovněž umožňuje soutěžitelům uvědomit si rozsah povinnosti spolupráce při současném zachování práva na obhajobu (rozsudky SDEU, C-94/00, *Roquette Frères*, bod 47, nebo C-37/13 P, *Nexans a Nexans Francie v. Komise*, bod 34, případně rozsudek ve spojených věcech C-97 až 99/87, *Dow Chemical Ibérica SA a další proti Komisi*, body 26 a 45).
51. Žalobce svoji argumentaci k tvrzení, že žalovaný překročil rozsah šetření, postavil zčásti na námitce, že žalovaný nebyl oprávněn požadovat zpřístupnění e-mailových účtů externích obchodních zástupců žalobce.
52. K tomu soud uvádí, že podle § 21f odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže *soutěžitel je povinen poskytnout Úřadu při provádění šetření nezbytnou součinnost k výkonu jeho*

oprávnění podle odstavce 2 a výkon těchto oprávnění strpět. Podle odst. 2 písm. f) téhož paragrafu platí, že „[v] rámci šetření jsou zaměstnanci Úřadu, případně další Úřadem pověřené osoby, oprávněni [...]f) požadovat od soutěžitele a osob v pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu k němu, případně osob, které soutěžitel pověřil vykonávat v jeho prospěch určité činnosti, v nezbytném rozsahu součinnost nezbytnou k provedení šetření, jakož i vysvětlení k obchodním záznamům.“ Posledně citované ustanovení je odrazem judikatury unijního práva, ze které plyne, že více právně samostatných entit je považováno za jediný podnik ve smyslu pravidel hospodářské soutěže, jestliže je jejich vzájemný vztah takového rázu, že je lze vnímat jako jednu ekonomickou jednotku [viz např. rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 20. 3. 2002, HFB Holding (T-9/99), či ze dne 15. 9. 2005, *Daimler Chrysler* (T-325/01), viz také rozsudek NSS ze dne z 24. 4. 2013, č. j. 2 Afs 50/2012-241]. Za podnik je považována i hospodářská jednotka složená z více fyzických nebo právnických osob, pokud sdílí stejný soutěžní cíl (rozsudek Soudu ze dne 12. července 1984, *Hydrotherm*, 170/83, bod 11, a rozsudek Soudu ze dne 29. 6. 2000, *DSG v. Komise*, T-234/95, bod 124). Soudní dvůr zdůraznil, že pro účely použití pravidel hospodářské soutěže není rozhodující formální oddělenost mezi dvěma společnostmi vyplývající z jejich oddělené právní subjektivity, ale otázka, zda obě entity určují své jednání na trhu samostatně, či nikoliv. Žalobce v replice odkázal na rozsudek ze dne 4. 12. 2014, věc C-413/13, ve kterém SDEU řešil otázku, zda kolektivní smlouva, která zahrnuje ustanovení o stanovení minimální odměny pro zaměstnance a též pro osoby, které poskytovaly služby na dohodu, je vyňata z působnosti čl. 101 odst. 1 SFEU. Z rozhodnutí vyplynul obecný návod, jak rozlišit samostatný „podnik“ od běžného zaměstnance, přičemž nezávislé osoby, které jsou „podniky“, neurčují své chování na trhu samostatně, ale zcela závisí na objednateli jeho služeb, jelikož nenese žádná finanční a obchodní rizika stran činnosti tohoto objednatele a jedná jako pomocník začleněný do jeho podniku (v tomto smyslu viz rozsudek SDEU ze dne 14. 12. 2006, věc C-217/05 *Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio*, body 43 a 44). Z rozsudku ve věci C-413/13 lze dále dovodit (bod 36), že není rozhodující, zda byla osoba najata jako samostatně výdělečná osoba, jedná-li pod vedením zaměstnávajícího subjektu, zejména pokud jde o volnost stran pracovní doby a místo a obsah její pracovní činnosti a je začleněna do podniku této osoby po dobu pracovního vztahu, čímž s ním tvoří hospodářskou jednotku. V každém případě je třeba zkoumat jednotlivé skutkové konkrétní okolnosti, které jsou určující pro povahu postavení hospodářského subjektu. V každém jednotlivém případě je na soudu, aby tyto okolnosti zvážil a vyvodil z nich patřičný závěr.

53. Z ustanovení § 21f odst. 2 písm. f) zákona o ochraně hospodářské soutěže výslovně vyplývá, že součinnost nezbytnou k provedení místního šetření, poskytují i osoby v pracovněprávním či jiném obdobném vztahu k šetřenému soutěžiteli, případně osob, které soutěžitel pověřil vykonávat v jeho prospěch určité činnosti. Ze zjištěných skutečností o nyní šetřeném případě žalobce je zřejmé, že externí obchodní zástupci žalobce jsou nepochybně osobami, na něž citované ustanovení o povinnosti součinnosti dopadá. Jsou vázáni pokyny žalobce ve vztahu k jeho činnosti a vykonávají pro něj obchodní činnost v právním poměru. Ačkoliv pracují na základě příkazní smlouvy, jsou zavázáni vykonávat činnost v souladu se zájmem společnosti a dle jejich pokynů (viz bod 3.3 příkazní smlouvy). O postavení těchto osob svědčí i způsob, jímž se prezentují na platformě LinkedIn (byť sama tato okolnost by pro takový závěr byla nedostatečná), a dále pak jejich e-mailová schránka (...@beko.com) zálohovaná na serverech žalobce. Pokud by soud přistoupil na argumentaci žalobce, povinnost poskytnout součinnost k provedení místního šetření by se odvíjela od skutečnosti, zda osoby vykonávají činnost pro šetřeného soutěžitele na základě příkazní

smlouvy či jsou v pracovněprávním poměru. Rozhodná by tak byla soukromoprávní skutečnost, nikoliv faktický materiální stav vztahů mezi danými subjekty. Jak vyplynulo z rozhodnutí SDEU, věc C-413/13, není rozhodné, zda osoby vykonávají svou činnost na základě příkazní smlouvy, neboť směrodatný ukazatel je povaha jejich vztahu k šetřenému soutěžiteli. Z příkazní smlouvy navíc nevyplynulo, že by obchodní zástupci nesli finanční a obchodní rizika žalobce. Je v ní obsaženo pouze ustanovení, že příkazník odpovídá za škodu pouze v souvislosti s výkonem jeho činnosti a pouze pokud neprokáže, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm lze požadovat. Jako součást jednotky žalobce, byli tedy i externí obchodní zástupci povinni strpět provedení místního šetření, avšak pouze v rozsahu, který nepřekračuje předem vymezený předmět místního šetření. Soud samozřejmě rozumí skutečnosti, že obchodní zástupci mohou být v obdobném poměru i k jiným subjektům, odlišným od žalobce. Pokud by tedy žalovaný prověřoval a cíleně vyhledával jednání, která s podezřením nesouvisí, např. jednání týkající se vztahů externího obchodního zástupce s jinými subjekty odlišnými od žalobce, bylo by místní šetření nezákonné. K takovému excesu však v nyní projednávaném případě nedošlo.

54. Soud se také neztotožnil s názorem žalobce, že pověření, na základě kterého se šetření provádí, musí obsahovat jména možných pracovníků či partnerů, kteří za žalobce zajišťují obchodní činnost. To jsou skutečnosti, o kterých žalovaný nemá často žádné informace. Proto postačí, pokud je v pověření vymezen pouze rámec podezření o protiprávním jednání, ve kterém se místní šetření musí pohybovat a není nutné uvádět v pověření konkrétní jména.
55. Vzhledem k tomu, že povinnost poskytnout součinnost měli externí obchodní zástupci jako osoby, které pro šetřeného soutěžitele vykonávají obchodní činnost v pracovněprávním či obdobném vztahu, resp. je soutěžitel pověřil vykonávat v jeho prospěch určité činnosti, nejedná se o donucování k sebeobviňování. Žalovaný při provádění místního šetření postupoval v souladu se zákonem o ochraně hospodářské soutěže, pokud vyzval obchodní zástupce k součinnosti na základě jeho § 21f odst. 2 písm. f). Tyto osoby nebyly nuceny, aby se „přiznaly“, ale aby umožnily řádný výkon místního šetření. To je koneckonců smyslem místního šetření, které by postrádalo jakýkoliv smysl, kdyby šetřený soutěžitel nemusel poskytnout součinnost odkazem na zákaz nucení k sebeobviňování. Šetřený soutěžitel vskutku nemusí poskytnout informace o tom, zda došlo k protiprávnímu jednání, ale musí poskytnout nezbytnou součinnost, aby mohlo místní šetření řádně proběhnout. Žalovaný naproti tomu musí především dodržet, aby se vyhledávání týkalo pouze šetřeného soutěžitele, což bylo splněno. Tento názor plyne také ze závěrů Ústavního soudu, vyjádřeného v nálezu ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08: *„správní řízení nemůže být v demokratickém právním státě ovládáno zásadou „součinnosti správních orgánů s účastníky řízení“ [...]. Svobodný jednotlivec, jako součást občanské společnosti, nemůže být v právním státě partnerem správního orgánu vykonávajícího vrchnostenská oprávnění. Má naopak povinnost se takovým opatřením podrobit, jsou-li vykonávána řádně, tj. nejde-li o exces“*. V žalobcově případě se o exces nejednalo, a proto ani tomuto žalobnímu bodu soud nepřisvědčil. Za zjevně nepřiměřenou soud nepovažoval ani intenzitu či rozsah dotazů ohledně vnitřní organizace žalobce. Taková informace nevyžadovala nepřiměřenou aktivitu žalobce k přiznání viny, ale mohla přispět základními poznatky, na základě nichž se žalovaný mohl rozhodnout, u jakého pracovníka provede kontrolu uložených záznamů za účelem zajištění řádného průběhu místního šetření.
56. K otázce dodržení rozsahu místního šetření žalobce dále namítl, že vyhledávání podkladů věcně nesouviselo s vymezeným předmětem místního šetření. V této souvislosti uvedl, že

žalovaný objevil předmět na očích, který označil jako „A12_PO_RE_budget“, přičemž na základě slov nalezených v tomto dokumentu (a v dalších navazujících nezákonně vyhledaných dokumentech), vyhledával cíleně další dokumenty, které s předmětným jednáním nesouvisely. Tyto nalezené dokumenty se vztahovaly k slovenskému trhu a týkaly se jiného subjektu a nebyly proto předmětem místního šetření. Současně se žalobce ohradil proti použití příliš obecných slov.

57. Soud v této souvislosti připomíná, že místní šetření mělo být zaměřeno na dohody o přímém nebo nepřímém určení cen zboží pro další prodej sjednávaných mezi soutěžitelem BEKO a jeho odběrateli ve vztahu k elektrospotřebičům značky Beko. Soud v první řadě nespatřuje pochybení v postupu žalovaného, pokud při vyhledávání zadával obecná slova jako např. „srovnat“, „narovnat“ aj. Zaprvé, použití klíčových slov při vyhledávání relevantních dokumentů je zcela legitimní metodou prověřování elektronických záznamů, což žalobce ostatně nerozporoval. Zadruhé, tyto obecné termíny mohly být nepochybně použity při komunikaci ohledně zakázaných dohod o určování cen. A také tomu tak bylo, neboť žalovaný našel dokumenty, které se k předmětu místního šetření vztahují. Pokud však našel spolu s relevantními dokumenty také dokumenty, které se týkaly slovenského trhu, činil tak necíleně a správně je následně označil jako předmět na očích. Zde je nutno uvést, že pověření bylo dle názoru soudu na jedné straně jednoznačně omezeno na jednání žalobce s jeho odběrateli v České republice, na straně druhé však žalobce prověřoval též možné porušení čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, tedy případné jednání s evropským přesahem. Na tomto podkladě tedy není nezákonným, pokud žalovaný coby dokumenty na očích zajistil též dokumenty, v nichž žalobce komunikoval se svým slovenským protějškem, byly-li dodrženy ostatní limity plynoucí z pověření. Tak tomu dle názoru soudu bylo.
58. Pokud jde o slova „karsa“, „restart“ a „parametr“, užíval je v této souvislosti konkrétně žalobce, o čemž svědčí nalezené dokumenty a také s jejich pomocí byly nalezeny dokumenty týkající se vymezeného jednání, resp. jednání s možným dopadem na českém trhu. Nic nebrání tomu, aby žalovaný v průběhu místního šetření doplnil klíčová slova a použil je ve vyhledávání. Z konkrétních okolností totiž může vyplynout vhodnost užití nových klíčových slov, jež žalovaný nemohl předem odhadnout. Soud dále poznamenává, že na základě slova „infoexe“ byl nalezen pouze 1 dokument a spojení „zápis z porady“ nepřinesl žádný výsledek. Tato dvě slova přímo nesouvisí s konkrétním protisoutěžním jednáním, jejich použití však mělo zanedbatelný vliv na průběh místního šetření.
59. K tomu soud uvádí, že žalovaný se často ocitá ve složité situaci při prokazování existence narušení hospodářské soutěže a průběh místního šetření je třeba hodnotit s ohledem na závažnost dotčení práv šetřeného subjektu, tj. zda bylo zaručeno právo na obhajobu a dodržen předmět šetření. Soud má za to, že žalobci bylo zachováno právo na obhajobu vzhledem k tomu, že žalovaný vyhledával podle klíčových slov vztahujících se k oblasti dohod o určování cen, případně žalobcem konkrétně užívaných termínů souvisejících s šetřeným jednáním a u vyhledávání byl žalobce přítomen. Žalobce byl rovněž seznámen s rozsahem místního šetření, který mohl zjistit z pověření. Sama skutečnost, že klíčová slova použita při vyhledávání jsou obecná, automaticky neznamená, že místní šetření proběhlo nezákonným způsobem. Rozhodující je v jednotlivých případech především to, zda zajištěné dokumenty souvisí s původním podezřením (viz obdobně rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 113/2017-83, bod 20).

60. Lze uzavřít, že použitá klíčová slova, která jsou zaznamenána v příloze protokolu o místním šetření, souvisela s předmětem místního šetření a nelze tvrdit, že by žalovaný cíleně hledal dokumenty mimo rámec pověření. Soud především považoval za stěžejní, že žalovaný při vyhledávání zajistil zpravidla dokumenty, které se týkají jednání předem vymezeného v pověření. Pokud se mezi nalezenými dokumenty objevil takový, který se týkal slovenského trhu, byl správně označen jako předmět na očích. Žalobci nelze přisvědčit v námitce o „*lovu informací*“, neboť ze správního spisu lze zjistit, že nalezené dokumenty jsou především e-mailové komunikace, případně reporty o cenách zboží u odběratelů žalobce na českém trhu a souvisí tak s předem vymezeným podezřením. Soud nepřisvědčil žalobci, který tvrdil, že dokumenty C9-C16, C20-C27, C47, E31-E32, H1-H7, J1-J6 a N58-N59 jsou drženy nezákonně. Většina z nich se navíc slovenského trhu netýkala a v těch případech, kdy se jej týkala, bylo s nimi naloženo souladně se zákonem.
61. Žalobcová námitka ohledně neuvedení všech slov, pomocí kterých žalovaný vyhledával, v protokolu, není důvodná. Je sice vadou protokolace, pokud žalovaný neuvede všechna slova do protokolu, avšak žalobce neuvedl, jaké konkrétní slovo žalovaný nezaznamenal. Pokud by to mělo být spojení „*zápis z porady*“, nebyl na základě tohoto pojmu vyhledán žádný dokument. V tomto případě není neuvedení klíčových slov v protokolaci spojeno s újmou žalobce a nezpůsobuje nezákonnost místního šetření (viz rozsudek NSS ze dne ze dne 20. 3. 2019, č. j. 2 As 257/2018-87). Žalobce navíc nemusí být formálně seznámen se seznamem klíčových slov. Nejedná se totiž o dokument, který by měl žalovaný předem vyhotovit, neboť postačí, že žalobce je přítomen u provádění kontroly, je mu umožněno sledovat či zaznamenávat průběh vyhledávání a má povědomí o tom, jakého konkrétního jednání se šetření týká. Soud v této souvislosti shledal, že právo na obhajobu bylo žalobci zachováno. Žalobci nelze dát za pravdu ani v tom, že nezákonnost místního šetření způsobilo chybné zaznamenání skutečnosti, že záznamy J. H. nebyly žalovanému zpřístupněny. Žalovaný protokolací především zamýšlel zaznamenat pravdivou skutečnost, že J. H. odmítl zpřístupnit svůj notebook a e-mailovou schránku. Je pravdou, že tato mírně nepřesná formulace žalovaného zastřela fakt, že žalobce tyto záznamy měl u sebe k dispozici a pokud žalovaný chtěl, mohl si je stáhnout a prověřit. Pokud se však žalovaný rozhodl záznamy neprověřovat, ať už z jakéhokoliv důvodu, nebyla žalobci způsobena žádná újma. Polemika o tom, zda tuto skutečnost využije žalovaný v budoucnu při ukládání pokuty, je v rámci nyní projednávané věci bezpředmětná. Soud rovněž souhlasí s tvrzením žalobce, že žalovaný neprokázal, že by žalobce znehodnotil jakékoli dokumenty. Skutečnost, že by k něčemu takovému došlo, však žalovaný uváděl toliko hypoteticky a konkrétně nic takového ve vztahu k žalobci netvrdil. Žalovaný ve vyjádření pouze uvedl, že prodlevy při zajišťování dokumentů během místního šetření mohou vést k zásahům do takových dokumentů a pouze tak poukázal na důležitost rychlého zajištění záznamů.
62. Co se týče délky místního šetření, soud ji považoval za přiměřenou, přestože šetření trvalo v rámci dvou dní. Délka však přiměřeně odpovídala složitosti místního šetření. Jeho průběh navíc prodloužila jednání o možné součinnosti s externími obchodními zástupci. Průběh šetření byl podrobně zachycen v protokolu a nic nenasvědčuje tomu, že by žalovaný záměrně šetření zbytečně prodlužoval. Nelze přehlédnout, že teprve kolem 15:00 hod prvního dne šetření byl vyslán požadavek do mateřské společnosti na export mailboxů. Některé e-mailové účty byly odblokovány již cca v 10:00 hod druhého dne šetření (P. M., M. K., A. S.) a k výrazně dlouhému zablokování e-mailových schránek nedošlo. Soud v otázce, zda délka místního šetření způsobila jeho nezákonnost, uvažil, že za daných okolností délka dvou dnů, nezákonnost nezakládá. Může se jevit sporným, zda šetření

nemělo být naopak prodlouženo, aby nemuselo probíhat v pozdních nočních hodinách. Žádnou takovou námitku však žalobce do protokolu nevznesl. Soud rovněž nepřítakal žalobci, že by místní šetření nemohlo proběhnout na konci měsíce. Vzhledem k tomu, že účty zaměstnanců byly zablokovány cca na jeden den, nebyl žalobce jako podnikatel závažným způsobem omezen, byť lze předpokládat, že šetření mohlo žalobci způsobit nepříjemnosti oproti běžnému chodu.

63. Soud se též neztotožnil s pochybnostmi žalobce ohledně otázky, kdo podepsal pověření. Tento akt obsahuje hlavičku identifikující osobu, která jej podepsala. Vlastnoruční podpis byl připojen. Bližší označení oprávněné osoby u podpisu by bylo potřebné teprve v situaci, kdy by pověření na základě zmocnění podepsala osoba odlišná od předsedy Úřadu. Poukázali žalobce na odlišný podpis předsedy Úřadu nacházející se na pověření ze dne e dne 15. 4. 2024, č. j. ÚOHS-15369/2024/852, sp. zn. ÚOHS-P0155/2024/KD, lze se ztotožnit s tvrzením žalovaného o možnosti používání více typů podpisů touž osobou. Pro soud je nicméně v tomto ohledu klíčové, že z vyjádření žalovaného ze dne 20. 6. 2024, které digitálně podepsal předseda Úřadu, plyne, že pověření z 28. 3. 2023 bylo podepsáno předsedou Úřadu. O tomto tvrzení tudíž soud nemá pochyb. Ostatně ve správním spisu se nachází též pověření k místnímu šetření (u společnosti Elberry s. r. o.) ze dne 18. 10. 2021, č. j. ÚOHS-35038/2021/871/MKa, které obsahuje totožný (nečitelný) podpis předsedy Úřadu jako v nyní projednávané věci. Ani tato námitka tak není důvodná.
64. Soud uzavřel, že místní šetření bylo provedeno v souladu se zákonem o ochraně hospodářské soutěže. Místní šetření sledovalo legitimní cíl. Podezření z protisoutěžního jednání zaujal žalovaný na základě důvodných indicií a bylo žalobci sděleno. V rámci místního šetření byly vyhledávány a převzaty pouze dokumenty, které se nevymykají z původního podezření, a pokud se některé netýkaly předmětného šetření, byly označeny jako předměty na očích. Místní šetření obstálo v testu přiměřenosti co do vhodnosti, délky i rozsahu.

VI. Závěr a náklady řízení

65. S ohledem na shora uvedené proto soud shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s.
66. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. září 2024

Petr Pospíšil v. r.
předseda senátu